

Ay Makamında Aşk Ey Mekanında Meşk

– FARAKLİT · 04 Nisan 2011

Ay Makamında Aşk dilim şarap, parmaklarım kağıt kesişöküyorum mimiklerimi dokunduğın yerlerden ya efendi, bu aşk yüreğimdiki doğum lekesi geçmiyor ki kendiliğinden kan tadında uyandım bu sabah nefesimden öp hadi beni paslı dilimi hisset kana ruhumun vizesi olacaktı hani dudakların paydaş öpüşleri neden yasakladın boş bir odayım şimdi, dağınık, pasaklı daha da büyütüyorum duvarlarımdaki çatlakları dinle, ahşap radyoda çalan şarkı ah kemiriyor kasıklarımı her nağme sen senli bir susku dinledikçe iki yana düşer kalbimin kapakçıkları ışık demiştin ya hani ışık, daha çok ışık gözlerimin ışığı kırmayan mercekleri seni kırdı değil mi bu bir yanılsamadır sevgili dön hadi, boşluklarım arttı gittiğinden beri gözyaşlarım kapalı gişe dolduruyor avuçlarıma seni sahi daha önce kimse seni avuç içlerinden öpmemişti değil mi neyin diyetin ödedik biz efendi söyle hadi bu aşk bize kalbimizden kaç kilo verdirdi Şifre: MÇA Ay Makamında Aşk Ey Mekanında Meşk dilim şarap, parmaklarım kağıt kesişği ilim harap, parmak oklarım ağıt eksiği

söküyorum mimiklerimi dokunduğın yerlerden
büküyorum miniklerimi okunduğın serlerden

ya efendi, bu aşk yüreğimdiki doğum lekesi
yar efe fendi, şu meşk küreğimdiki boğum melekesi

geçmiyor ki kendiliğinden
saçmıyor ki kandilliğinden

kan tadında uyandım bu sabah
can tavında yandım u salah

nefesimden öp hadi beni
nefsimden ip hayt-ı teni teni paslı dilimi hisset
yaslı dilimi misset

kana
kan'a

ruhumun vizesi olacaktı hani
gruhumun müzesine dolacaktı gani dudakların
budakların

paydaş öpüşleri neden yasakladın
yaydaş ölüşleri, nadana yas akladın

boş bir odayım şimdi, dağınık, pasaklı
loş bur adayım şimden, ağınlık yasaklı

daha da büyütüyorum duvarlarımdaki çatlakları
de hadi uyutuyorum kulvarımdaki çatakları

dinle, ahşap radyoda çalan şarkı
inle, ahbap radyumda kalan şarklı

ah kemiriyor kasıklarımı
ih emziriyor asıklıklarımı her nağme sen
har nane SEN

senli bir susku
sonlu pir kuşku

dinledikçe
dinlendikçe

iki yana düşer kalbimin kapakçıkları
iri yanı deşer kelbimin köpekçikleri

ışık demiştin ya hani
aşık yemiştin yar huni

ışık, daha çok ışık
aşık, baha çık aşık

gözlerimin ışığı kırmayan mercekleri
közlerimin aşığı kurmayan örümcekleri

seni kırdı değil mi
ini yardı; değ ilme

bu bir yanılsamadır sevgili

bur büryan el şamardır, sev gülü!

dön hadi, boşluklarım arttı gittiğinden beri
sön haydi, hoşluklarım yırttı bittiğin zemheri

gözyaşlarım kapalı gişe
sözyaşlarım kaplamalı gûşe

dolduruyor avuçlarıma seni
deldiriyor av uçlarına teni

sahi daha önce kimse seni
sahih deha, öncü kemse en'i

avuç içlerinden öpmemişti değil mi
av, uç açlarından sapmamıştı... eğil mil!

neyin diyetin ödedik biz efendi
ney indi; yetin öde, dikbâz EFENDİ

söyle hadi bu aşk bize
sayla haydi bur meşk tuza

kalbimizden kaç kilo verdirdi
kulpumuzdan taç kula gerdirdi

Şifrekıran: Faraklit Not: Bir anlamı yok, sadece kelimelerle oynanmış denilmesin diye bir nümune vermem gerekiyor; ney indi; yetin öde, dikbâz EFENDİ

Bâz, kabaca oynayan/ilgilenen anlamında bir ektir. Dikbâz, kendi bildiğini okuyan, kendi "dik"liğinde hareket eden anlamında bir birleşim. Orada şair, hep bildiğini okumaktan vazgeç; ney yani iç, yani tasavvuf, yani derinlik düşüyor diyor. Şair, bunların yeteneğin hakkının ödenmediğinden kaynaklandığını düşünüyor.